
Kurátoři v roli umělců

Kurátoři v roli umělců

Dopisy od kamarádky, kolečkové brusle po mamince nebo lampička vytvořená z dětské panenky. Studenti dějin umění na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy vystavili v Topičově salonu předměty pro ně osobně velmi cenné, věci zbytečné i ty, které postupně změnily svou funkci. Konceptuální výstavní projekt Věci vznikl v rámci semináře Crashtest, který má studenty prakticky připravit na roli kurátora v současném uměleckém provozu.

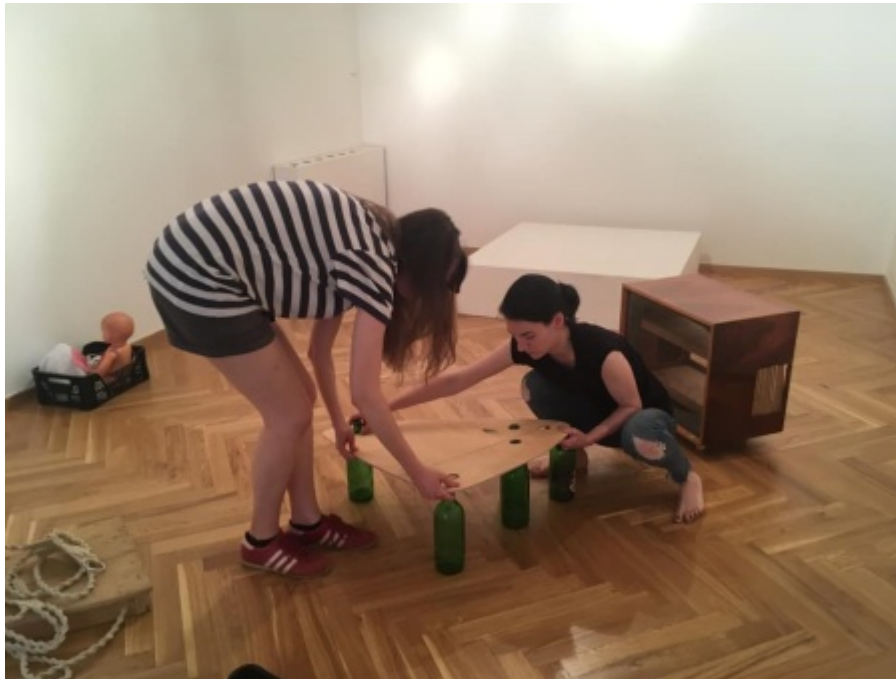
Seminář vznikl před devíti lety zásluhou PhDr. Milana Pecha, Ph.D. Od začátku chtěl výuku přiblížit praxi a prostřednictvím angažmá v Topičově salonu získal pro své studenty výstavní prostor. „První ročník byl plný improvizace, náklady jsme si buď hradili sami, nebo jsme je pokryli díky nezištné pomoci kamarádů a spřátelených firem,“ popisuje začátky Crashtestu doktor Pech.

Omezené prostředky ovlivnily do jisté míry koncept kurzu. V něm studenti teorie umění oslovovali své vrstevníky z uměleckých škol. Vznikl tak projekt, který propojuje teoretiky a umělce stejné generace. V dalších ročnících se finanční podpora ze strany KTF UK postupně zvyšovala, studenti tak mají při realizaci volnější ruku.

Zkouška ohněm

Název Crashtest je příhodný – začínající kurátoři i mladí výtvarníci procházejí jakýmsi testem odolnosti proti nárazu: musejí čelit mínění veřejnosti a výtvarné kritiky. Účastníci kurzu mají za úkol vymyslet společné téma výstavy, vytipovat vhodné umělecké školy a umělce, oslovit je a domluvit se s nimi na podmínkách spolupráce, výstavu produkčně zajistit od dopravy přes instalaci až po propagaci a organizaci vernisáže. Vyzkoušejí si týmovou spolupráci, komunikaci v rámci školy i navenek. Sami se musejí domluvit na tom, kdo bude mít jakou roli a zodpovědnost při přípravě výstavy. Pro některé z nich je to vůbec první zkušenost s „ostrým“ uměleckým provozem včetně nutnosti dodržet termín a práce pod tlakem.

„Snažím se využít talentu a předchozích zkušeností jednotlivých členů týmu. Někdo umí dobře psát, jiný je zdatný koordinátor, další je komunikativní,“ popisuje Milan Pech, z čeho vychází. „Specifikem Crashtestu je i to, že seminář často absolvují někteří studenti vícekrát. Absolventi pak sdílejí své zkušenosti s nováčky. Některé poznatky si tedy studenti předávají navzájem. Není to jednosměrná komunikace, hodně spolu diskutujeme a rozhodujeme společně,“ dodává doktor Pech.

Každý ročník je originální

Shoda musí padnout už při výběru tématu výstavy. „V každé skupině je jiná dynamika, vztahy, zkušenosti a dovednosti. Ta stávající se většinou chce odlišit od minulých ročníků, vytvořit něco jedinečného. Jednou jsme uspořádali dvoudenní happening a v Topičově salonu vystavovali fotografie z performancí. Jindy studenti chtěli vyjádřit svou sounáležitost s křesťanskou vírou, ale diskuzí jsme došli k mnohem širšímu tématu člověka a víry. Minulý rok vystavovali účastníci Crashtestu diplomové práce studentů umění z let 1992 až 1993, tedy doby, kdy se oni sami narodili,“ uvádí Pech.

Propojení teorie s praxí nese své ovoce. Absolventi Crashtestu dnes pracují jako kurátoři, správci sbírek nebo třeba v marketingu galerií a muzeí. „Studenti oceňují především to, že jejich práce má viditelný výsledek – ať už ve formě výstavy, katalogu, nebo třeba ohlasu v médiích, od televize přes rozhlas až po tištěná a online média. Hned první rok se Crashtest objevil v reportáži České televize, jednou jsme se dostali i do hlavní zpravodajské relace,“ vypočítává úspěchy Milan Pech.

Podobně jako Crashtest mají studenty historie umění naučit dovednosti nezbytné pro jejich budoucí profesní život i další kurzy na KTF UK. Například v semináři 19. a 20. století si osvojují základy umělecké kritiky a recenzování výstav i odborných knih. „Mým cílem je, aby nepsali jen do šuplíku, ale měli ambici publikovat své recenze nebo teoretické

práce. A to se nám daří," vysvětluje Pech. „Svým příkladem dokazují, že studium dějin umění na Katolické teologické fakultě dokáže otevřít zajímavé kariérní možnosti v oboru," uzavírá.